

במיתותיה

ביום שלישי בא אתי לבקרני ובאה גם מלכה. סעדנו ביחד ואחרי הצהריים אמרה: "בוא ונסע לבית אחי כפי שדברנו ביום השבת".

נסענו לתל-אביב בשעה 3.30, קנינו גלידה, ואחר כך רצתה הפיסת שוקולד קניתי לה והלכנו לבית אחיה. הכניסנו לגוטררה ואמר לי: "בענין חדר המגורים של מלכה נדחה עד שיבוא בנך". שאלתי אותו: "ואם בני לא יסכים לגור בבית הוריה נבטל את הארושין?" אמר לי: "אנו לא הגענו עד כדי כך. אני או אסדר את העניינים". ואחר כך נכנסה אשתו ורמזה לו ברגליה.

אמר לי: "אני רוצה לדבר אתך בענין אחר, אשתי נרה בחידוש השני וברצוני להפיל את הולד והרופא דרש ממני הרבה כסף. יותר מ-30 לירות". אמרתי להם: "איך אתם אנשים דתיים ורוצים להרוג נפש מישראל?" אז ענה לי: "יותר כדאי להרוג נפש אחת משלוש נפשות". אמרה לו אשתו: "עליך להגיד לי משהו לעשות". אמרתי לה: "עשית עד כה?" אמרה לי: "הכנסתי עלה-הודס. אמרתי לה זה מויק לך תקחי עלה-חרדל, תשימי במים רותחיים ותקטרי בהם".

שבועת אהבה

היתה אז השעה תשע בערב. אמרתי להם: "אני צריך לחזור הביתה". אמרו לי: "אתה תישן כאן?" עניתיים: "לא יוכל, מכיון שאשתי לא יודעת". חזרנו אני ומלכה בדרך הפנתה איתי ליפו והצביעה על המקומות שיש בהם הזונות. אמרתי לה: "מלכה, אין לנו זמן, לא נמצא אנד לחזור". הלכנו במרוצה עד שהשגנו אוטו לתחנה המרכזית ואמרתי לה: "אפילו אם לא נמצא אנד, עלינו לחזור בטקסי אף אם יעלה לי שתי לירות".

למזלנו מצאנו אנד. עלינו והתישבנו.

אני שמתי את ידי על המשענת והיא שמה את ידה על ידי וושבעה לי שהיא אוהבת אותי יותר מכל אדם בעולם אפילו אמה ואחיה ובני ויקטור.

כשהגענו לפתח-הקוה אמרתי לה: "מוטב שתורידי את ידך, כי אולי יעלה מישהו מתושבי השכון שלנו וזאת בושה וחרפה". היא הורידה את ידה וכשהמשיך האוטו לנוסע ראתה שלא עלה אף אחד מהמשתכנים שלנו חזרה ושמה ידה על ידי. הגענו הביתה ובשעה 10.15 בלילה מצאנו את אמה מחכה בבית. שאלה אמה: "מדוע אחרתם לבוא?" אמרתי לה: "בנך הוא שעכב אותנו ואפילו רצה שנישן שם".

ביום רביעי, גיסה של מלכה שלח לאשתו שהוא לא יבוא דערב לישון. ומקראי לאחותך מלכה לישון אתך. מלכה הלכה לישון אצל אחותה וכרגיל היא ישנה ערומה. בשעה 11.00 חזר גיסה של מלכה לישון בביתה.

ביום חמישי פגשתי את דודה של מלכה ואמרתי לו: "אני רוצה להפגש עם אחיה של מלכה ולדבר אתו". אמר לי: "ביום שני הבא אגמור העבודה בצהריים, תבוא אלי ונלך ביחד לבית אחיה של מלכה".

מיום שלישי אני לא ראיתי את מלכה. במוצאי שבת אני יושב בבית ושמעתי דפיקות על הדלת. לשאלתי "מי שם?" ענתה לי מלכה: "פתח!" שאלתי: "לשם מה באת בשעה כה מאוחרת?" בשעה 9.15 בלילה "פתחת לי את הארזי שני שניות נכנסו ששה שוטרים ושאלו אותי: "איה המכתב?" שאלתיים: "איה מכתב?" אמרו: "המכתב שכתבה לך הבחורה הזאת".

אני יכולתי להכחיש או, שאין לי שום מושג מהמכתב הזה, אולי שמה אותו היא לבדה בארון. אך אני בתומי קמתי והוצאתי להם שני מכתבים. הם לקחו מידי את המכתבים ומסרום לה. היא קרעה אחד מהם לחתיכות והשני מסרה להם והמכתב השני שקרעה היה חשוב מאד במשפט כי היה לטובתי.

לקחו אותי ששת השוטרים והעלוני על האוטו. אמרתי להם: "חכו ושמעו את דברי". ענוני: "אם לא תעלה, נעלה אותך בכוח".

השופט החוקר קבע שאין מקום להאשים את אבי-ויקטור במעשי אונס מכיוון שלא הובאו כל הוכחות. אבל לגבי שכיבה שלא כדרך הטבע, בה הודה הנאשם, הועבר דינו לבית המשפט המחוזי.

הסניגור, עזריאל ברק, ביקש מהשופט להתחשב בקביעת העונש בעובדה שהדבר נעשה בהסכמתה של המתלוננת ובעיקר בעובדה שישראל היא ארץ קבוצ גלוייה ותושביה החדשים הגיעו מארצות השונות במנהגים ובמושגים מישרלי.

הנאשם לא יצא מכלל זה. ליד מוני, שהתחנך עמים רבות במצרים, בא ארצה עם אשתו ואחד מכניו. משך המש שנים כמעט וזא זכה בעבודה. מלבד כמה ימי קטין, מכיוון שנחשב כזקן מדי.

בהחלטתו הסתמך השופט על פסק-דין של בית-המשפט העליון לפיו נחשבת ידיעת כשרים שיש כדרך הטבע, אפילו בהסכמת הצד השני, כפשע.

בשבוע שעבר יצא אבי-ויקטור מבית-הסוהר אחר שריצה את עונשו משך 28 יום הוא חזר לביתו. ראה כי משך העזר הקפן שלו נהרס מהוסר ידיום עובדות. אשר למלכה נישאה היא בינתיים. אולם לא לויקטור. הן מלא טינה וכוזו לאביו. עזב את הבית.

נוסף לכל רואים שכניו של אבי-ויקטור, שאינם מתמצאים בכוכי החוקים, אותו כאנס מסוכן, שלא קיבל, לדעתם, את מלא העונש. הם מצביעים עליו בצאתו מביתו, מלווים אותו בשריקות לכל מקום. חיייו של אבי-ויקטור נהרסו.

את שיש לה הרבה מה לעשות לכבוד האורחים ואשתי חו" לה?" ענתה לי אמה של מלכה: "לא כלום! רק שמלכה לא היתה מרגישה טוב". אמרתי לה: "אבל ללכת לבית אחותה כן יכולה?" (בו בזמן שגיטה היה בבית) ענתה לי: "הלכה להביא את המגהץ". ישבו לעזור לאשתי, ואני הור צאתי את הכבד של העופות, צילתי אותו על האש ונתתי אותו למלכה לאכול. אחר כך שמעתי שיש דגים. יצאנו וק" נינו דגים.

ביום ששי קיבלנו מכתב מבני ויקטור שלא יכול לבוא לחופשה בשבת. בליל שבת באו כולם, בסך הכל 11 נפשות. ובהגיע זמן הקידוש, הוציא גיסה של מלכה סיגרה ורצה לעשן. אמרתי לו בלחש: "חכה עד אחרי הקידוש, ואחר כך תעשן כרצונך". הוא יצא. חשבנו שיצא לחצר. מלכה יצאה לחפשו וכשלא מצאה אותו אמרה לי: "בוא נלך לביתו לקרוא לו". הלכנו ביחד ורק אחרי שדולים חזר אתנו. קידשנו וסעדנו.

למחרת בבוקר הלכנו כולנו לבית מלכה. בתוך שיחתנו, אחיה התחיל לדבר על גיסה שאינו ביחסים טובים עם אשתו. אמרה לו אמו כי מיום שהתארשה מלכה הוא כך עם אשתו, והיה לקנאי גדול. בערב הזמנתי אותם ללכת לקולנוע והלכנו ביחד שש נפשות: אני ואשתי, מלכה ואחיה הקטן, אחיה הגדול ואשתי. בדרך אמר אחיה שבכל מחיר רוצה הוא שגיסו יתגרש מאחותו. ואחר כך שאל אותי אם אני מסכים שמלכה תגור בתל-אביב או בבית הוריה אחרי שחתן חתן. עניתי לו: "אם בתל-אביב, זה טוב. אבל אם בבית הוריה לא, כי יותר טוב אצלנו. אך הענין הזה יוכל לברר אותו רק בני, כשיבוא בני נדבר על הענין הזה ונראה מה יהיו דבריו".

סיפור ערבי

ביום ראשון כשחזרתי מעבודתי מצאתי את מלכה בבית. לקחה ממני 25 לירות לקנות שמלה ונסעה לפתח-הקוה. קי" תה את השמלה (שחורה עם קיפולים פליסה) שחורה וזו לא הפעם הראשונה שהיא לוקחת ממני כסף תמיד כשרוצה מש" הו באה אלי, וקבלה ממני בערך 150 לירות במשך כל הזמן. כשחזרה שאלתי אותה: "מדוע את רוצה לגור בבית הורייך? זה לא כבר הסכמנו בינינו שאת צריכה לעזוב את בני". אמ" רה לי: "עד שיהיו בנך ואני אדבר אתו".

כשמעתי אשתי שהיא רוצה לגור בבית הוריה נעלה ו" לתלה. למחרת הלכה אשתי לרופא עם מלכה והרופא נתן לה רפואות: זריקות, חשמל וכ", וכל היום היתה בוכה ומצטערת על שהיא עולה להפרד מבנה.

ביום שני אחרי הצהריים באה אלי מלכה בדרישות: "דר" שה ארון בגדים, צמיד זהב ו-600 לירות לבנות החדר. אמרתי לה: "טוב, אני אתן לך את זה ואת מה תתני לי?" אמרה לי: "כל מה שאתה רוצה". אמרתי לה: "אני רוצה (—) —) אתן פעמיים אחרי החתונה". אמרה לי: "טוב". אני נשבע לך, אמרתי לה. "זה לא מספיק, אני רוצה בכתב".

נתתי לה פסת נייר והיא כתבה בכתב ידה: שאם אני אתן לה 600 לירות וארון הבגדים וצמיד הזהב תתן לי (—) —) פעמיים אחרי החתונה ופעמיים לפני החתונה, ואם לא, אחזיר לה את המכתב. ואח"י שחתמה אותה, הוצאתי לה ספר של סיפורים בשפה הערבית וקראתי לה ספור: "איש אחד היה אוהב את כלתו, אשת בנו, וכאשר בנו היה נוסע למקום אחר היה (—) —) אתה אביו, לבסוף כשהרגיש הבן בעיניו, לקח אקדה והרג את אביו. וכשראה את אביו מוטל ארצה מה, השתגע ויצא מדעתו".

אז שאלתי, אחרי שסיפרתי לה את הסיפור: "האם את רוצה לחיות עם בן משוגע? כי אם ירגיש בני בעיניו, יהרוג אותי וישתגע". ענתה לי: "וכי מי יספר לבנך את הענין הזה?"

אחרי ששמעתי את נחירות אשתי קראה לי לבוא אצלה ו" שיש שפשים במיטתה. אמרתי לה: "אולי את רוצה ון במקומי במיטתי ואני במיטתך?" אמרה לי: "לא, צורך רק בוא לראות הפששים ולהרוג אותם". באתי ו" הרגתי את הפששים ושכבתי לידה. שמתי את ידי ית תחת ראשה ובידי השמאלית הייתי מצחק אתה. רא" היה מופנה לקיר ואחר פנתה אלי, נשקתיה בפיה (—) —) ואחרי כן היינו מושוחחים. היא שאלתני: "כ"ט טעם ליפו?" אמרתי לה: "מה יש ביפי?" ענתה "יש בחורות יפות מאד". אמרתי לה: "ומי אמר לך? ואת יודעת את המקום?" אמרה לי: "כן, יש בחור עובד עמו, הוא שאמר לי את זה. וככה היתה משתע" אחי יום ולילה (—) —) —) —).

שבועת מזווה

כל יום היתה באה אלינו, סועדת אתנו ואחרי הצהריים הולכת לישון. אם תישן בחוץ או נכנס בפנים ואם בפנים נצא בחוץ לקרא בספי ים בשפה הערבית. וכך מבלים את זמננו. ובששי חזר בני ויקטור מהצבא ונשאר עד יום ראשון.

ולם הזה' פרסם ור זה כדי להצביע התפקיד המחכה ינה בקליטתם ה' יית של רבבות אלה

אשון, כשחזרתי מהעבודה נכנסתי להתרחץ. בזמן זה מלכה וכשיצאתי מבית-המקלחת, מצאתיה בבית. לה: "היכן היית?" ענתה לי: "הייתי מלווה את המקומו וחזרתי". אמרתי לה: "את רוצה לסעוד לרב?" אמרה לי: "טוב, אלך להגיד לאמא ואחוזר". זורה בשעה עשר, אחרי שסעדנו אמרתי לה: "מכיוון מאוחר תישני כאן". אמרה: "טוב". ישנה במיטתה נתי במיטתי. המיטות היו מסודרות בצורת דלת. וראשה. אחרי שמעתי את נחירות אשתי הישנה ושני של החדר, התחילה לדבג אותי בכף רגלי, אמר" אסור לי להתקרב אליך מטעמי דת. ענתה לי, אין (—) —) —) —).

השני, בו ביום שמוציאים את ספר התורה בבית" השביעתי על המזווה שלא אגלה את הענין הזה לאף א אגלה אלקים יעזר לי את שתי עיני, וכן גם אני ו על המזווה שאם היא תגלה את הענין הזה, לעולם ה ולא תראה יום של שמתה ואושר בהיים. אחרי ה טרפתי לה ביצים עם סוכר ואכלה, כמו בכל יום. הימים אמרה לי שמחר רוצה ללכת לבית אחיה. ה: "יש לך עוד בחור אחר שם?" אז היא כסכה ותלי אם אני רוצה לנסוע לתל-אביב, אני הייתי מת" זי לה: "לא, אינני רוצה לנסוע אתך". ענתה לי: "קבלתי רשות מבנך ויקטור ללכת לבית אחי". ה: "אבל ויקטור אינו יודע את הענין בינך ובין היה יודע לא היה נותן לך ללכת". כסכה והלכה עובר זמן מה אשתי הלכה לצרכניה לקנות דבר וי לה: "הלכתי לראות מה קרה בבית מלכה". בד" אותה עם אמה, כשהן באות אלינו. נכנסו לבית מלכה היתה בוכה (כי מפחדת שמה אני אספר לא" ון גיטה. בכל פעם שאני רוצה לגלות לאמה היא תי) שאלתיה לסיבת בכיה. ענתה לי אמה: "היא ע לראות את אחיה. זה לה הרבה זמן שלא ראתהו געתי אליו". אחר כך אמרה לי מלכה: "בוא לל" לכביש הראשי כדי לעזור במשא". הלכתי אתה.

סעודת שבת

מישי אשתי היתה מכינה צרכי שבת, מורטת את כינה את הממתקים והעוגות לכבוד משפחת אחיה המתארחת אצלנו בשבת. ביחד עם משפחת מלכה. אשתי: "מדוע לא באה מלכה לעזור לך בהכ" ז לי כי מלכה מגעת ולא יכולה לבוא. אמרתי כל היום היא מגעת? לכי לקרוא לה".

ולכה וקראה לה והיא באה לעזור לה. כאשר באה זה: "מדוע לא באת לעזור לאשתי הלא יודעת